

JEAN SÉVILLIA

FRANȚA CATOLICĂ

Traducere din limba franceză de
Cristian Șoimușan

Galaxia Gutenberg
2026

Cuprins

FRANȚA ACEASTA CARE ESTE CATOLICĂ.....	9
Rădăcinile catolice ale Franței.....	12
Statul e laic, nu societatea.....	16
Treisprezece milioane de catolici practicanți	19
Un catolicism mai citadin decât altădată.....	22
O BISERICĂ, NIȘTE CATOLICI DIFERIȚI	26
Culorile curcubeului catolic	33
În cadrul Bisericii, unitatea de bază rămâne parohia.....	37
Răspândirea comunităților	42
Servitudine și măreție episcopale	46
A ACȚIONA ÎN LUMINA EVANGHELIEI	53
Cercetaș pentru o zi, cercetaș pentru restul vieții.....	59
Studentii și Tinerii Pros: cadrele catolice pentru ziua de mâine.....	61
Săraci, bolnavi, persoane fără ajutor, cei de la periferie: catolicii marginalizați	66
În misiune umanitară în Africa, Orientul Mijlociu și în Asia	71
Când familia e o luptă.....	75
A GÂNDI CA NIȘTE CATOLICI	86
Criza presei nu scutește nici ziarele catolice	87
Noile mijloace media: generația de catolici versiunea 2.0	93
Mizele intelectuale nu mai sunt acelea din anii '70.....	96
Mulți dintre marii filosofi francezi sunt catolici	101
Dincolo de dreapta și de stânga.....	105
Niciodată fără o carte bună.....	111
FRANȚA, O ȚARĂ A RUGĂCIUNII	114

De la Chartres la Cotignac, valul de pelerinaje	119
Călugărițe și maici religioase: între acțiune și contemplație	123
TINERETUL LUI DUMNEZEU	129
Decreștinarea nu este fatală	130
Setea de formare în rândul tinerilor catolici	132
O generație hrănită prin rugăciune	135
Preoții noi	142
Seminariștii: Dumnezeu cheamă la seceriș	144
Două forme pentru un singur rit roman	147
Misiunea începe pe strada de mai jos	153
Prin mijlocirea sfinților Franței	158

FRANȚA ACEASTA CARE ESTE CATOLICĂ

Două treimi din populația Franței a primit botezul în sânul Bisericii Catolice. O majoritate moștenită dintr-o istorie creștină bimilenară.

În 2012 și 2013, proiectul de lege care permitea căsătoria între persoanele de același sex scotea în stradă sute de mii de opozanți. Dacă e să dăm crezare organizatorilor, 200.000 de manifestanți au defilat la Paris pe 17 noiembrie 2012, un milion pe 13 ianuarie 2013, 1,4 milioane pe 24 martie 2013 iar după votarea legii încă un milion pe 26 mai 2013. Fără îndoială că poliția a înmulțit aceste cifre cu doi sau cu trei, fără îndoială că mass-media a minimizat fenomenul, dar persoanele informate au fost obligate pe dată să constate că fusese vorba despre niște mulțimi imense.

Or, în aceste valuri de oameni, ivite de nu se știe unde, observatorilor nu le-a fost deloc greu să remarce o puternică majoritate creștină. Jurnaliști, sociologi și analiști politici au fost surprinși de acest aspect. „Îi credeam dispăruți și de fapt ei ne scăpaseră de sub priviri” scria publicația *Nouvel Observateur*. „De șase luni, dăm peste ei

în sutele de mii de persoane care bat străzile neîncetat militând contra căsătoriilor între gay, veghind la lumina lumânărilor din fața [esplanadei domului] Invalizilor, făcând happening după happening datorită puterii rețelelor lor, alcătuind grosul trupelor acestor apărători înverșunați ai familiei numite tradiționale”. Iar hebdomadarul își încheie articolul în felul următor: „Copilă a lui Ioan Paul al II-lea și Benedict al XVI-lea, o nouă generație cato(lică) cu fruntea sus, încântată la gândul descoperirii vocației de a milita, s-a născut acum, foarte diferită de pudica discreție a celei mai în vârstă ca ea.”¹ O analiză confirmată de către Vincent Trémolet de Villers și Raphaël Stainville, doi jurnaliști care au anchetat fenomenul *Manif pour tous*² și toate inițiativele lor conexe (Marianes, Homen, Antigones...)³: „Generația aceasta tânără

¹ *Nouvel Observateur*, 2 mai 2013.

² La *Manif pour tous* (LMPS) este o grupare de asociații care la origine s-a opus legii de adoptare a căsătoriei între persoanele de același sex și a adopției în cadrul cuplurilor gay (*n.tr.*).

³ *Les Mariannes* (Marianele) sunt o asociație care simbolizează idealurile republicane franceze. După abolirea regimului monarhic în Franța, s-a căutat un simbol care să-i strângă pe francezi în jurul principiilor republicane de libertate, fraternitate și egalitate. El a fost găsit în figura Marianei (o combinație a celor mai răspândite prenume în Franța, Maria, mama lui Cristos, și Ana, mama Mariei), purtând pe cap o bonetă frigiană (simbol al sclavilor eliberați) și în mâini un țărșuș cu care rupe lanțurile sclaviei.

este alcătuită cel mai adesea din copii născuți pe vremea lui Ioan Paul al II-lea și din adolescenți din generația Benedict al XVI-lea”.⁴

Doi ani mai târziu, cotidianul *Publication* ajungea la aceeași constatare în urmăre unei manifestații împotriva avortului și a eutanasiei, unde, din nou, catolicii se impuneau prin număr. „Anul acesta, organizatorii pretind că au luat parte la manifestație 45.000 de persoane – observa cotidianul. Marșul pentru viață profită de avântul dat de către *Manif (pour tous)* și merge pe valul capacității reînnoite a catolicismului francez de a se mobiliza. Încetul cu încetul, el își lărgeste baza, îndeosebi în rândul celor din generația de azi. Printre militanții săi, în duminica aceasta s-a remarcat faptul că mai bine de o treime erau tineri de vreo douăzeci de ani, semn al noii generații care și-a descoperit vocația de a milita”.⁵

Prin urmare, ar fi oare catolicii mult mai numeroși decât cred unii, și ar număra în rândurile lor mii de tineri

Les Antigones (Antigonele) este o mișcare *alterfeministă* din Franța, apărută în anul 2013, ce se definește pe sine ca fiind alternativă și radicală. Organizația militează pentru apărarea valorilor tradiționale, se opune feminismului în sensul dat termenului astăzi, scoate în evidență importanța feminității, a maternității și a valorilor familiei. Numele ei se trage de la Antigona, personaj din tragediile grecești (*n.tr.*).

⁴ Vincent Trémolet de Villers și Raphaël Stainville, *Et la France se réveille (Iar Franța s-a trezit)*, Éditions du Toucan, 2013.

⁵ *Libération*, 26 ianuarie 2015.

care-și asumă fără niciun fel de rușine faptul că aparțin de Biserică? În contextul alegerilor prezidențiale din 2017, la care candidatul de dreapta, François Fillon, a avut îndrăzneala de a spune că este creștin, declanșând un întreg scandal politico-mediatic, a urmat o campanie de presă ținută, care a adus în discuție „puterea catolicilor” și „creșterea în influență a catolicilor identitari” (*L’Obs*) sau „trezirea catolicilor” (*L’Express*).⁶

Lăsând la o parte orice idei preconcepute, clișee și închipuiri, ce se alege oare cu realitatea catolicismului francez?

Rădăcinile catolice ale Franței

Potrivit unei anchete recente⁷, apartenența religioasă a populației care trăiește pe teritoriul Franței este următoarea: catolici 56%; musulmani 8%; protestanți 1,4%; ortodocși 1,4%; budiști 1,3%; evrei 0,8%; alte culte 4,1%; fără nicio religie 27%. Nu reprezintă nicio surpriză faptul că majoritatea absolută o constituie catolicii. Faptul în sine ține de istorie. Creștinismul a apărut în Gallia încă de la sfârșitul secolului I. În secolul al II-lea, episcopul Potheinos și sfânta Blandina sunt martirizați la Lyon. În aceeași perioadă, alți apostoli întemeiază aici o serie de comunități: Trofim la Arles, Saturninus la Toulouse,

⁶ *L’Obs*, 15 decembrie 2016; *L’Express*, 7 decembrie 2016.

⁷ CSA din martie 2013.